

РЕШЕНИЕ

№ 11829

гр. София, 27.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 78 СЪСТАВ, в публично заседание на
шести октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ПЕТЪР С. САВЧЕВ

при участието на секретаря РУМЯНА Д. ГЕОРГИЕВА
като разгледа докладваното от ПЕТЪР С. САВЧЕВ Гражданско дело №
20221110119549 по описа за 2022 година

РЕШИ:

РЕШЕНИЕ

гр.София, 27.10.2022 год.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, II-ро Гражданско отделение, 78 с-в, в открито заседание
на шести октомври 2022 год. , в състав:

РАЙОНЕН СЪДИЯ: ПЕТЪР САВЧЕВ

при секретаря Румяна Дончева, като разгледа докладваното от съдията гр. дело №
19549/2022 год. , за да се произнесе взе предвид следното:

Предявен е иск с правно основание чл. 415, ал. 1 от ГПК.

С решение № 262750 от 27.04.2021 г. по гр.д. № 9442/2020 г. на СГС, II-Д въз. с-в е

обезсилено решение № 118008 от 11.06.2020 г. по гр.д. № 14740/2019 г. на СРС, 170-с-в и делото върната на СРС за разглеждане от друг с-в. Касационно обжалване на въззивното решение не е допуснато с определение № 184 от 14.03.2022 г. по гр.д. № 3560/2021 г. на ВКС, ГК, III-то отделение.

Ищецът „К.С.Ф.” ЕООД, .. твърди, че като наемател е подписал три договора за наем от 21.04.2011 г. с нот. заверка на подписите с предмет отдаване под наем на недвижими имоти от наемодателя МЮСЮЛМАНСКА .. .../. Твърди, че с наемодателя подписал на същата дата 21.04.2011 г. и споразумение с нот. заверка на подписите, по силата на което предал на наемодателя авансово, преди да му бъде предадено владението на имотите, наем в размер на 7 100 евро за първия и част от втория месец на срока на договора. С т. 3 от споразумението било договорено даденият аванс от 7 100 евро да бъде върнат в двоен размер ако наемодателя не предаде на наемателя владението върху наетите имоти в 30 дни след изтичането на уговорения срок. Твърди, че предаването на владението не станало, поради което с нот. покана, връчена на ответника на 10.08.2016 г. развалил договорите на за наем и поканил наемодателя да му върне авансово дадения наем от 7 100 евро, което не било извършено. Твърди, че универсален правопреемник на МЮСЮЛМАНСКА .. .../ е ответника ,... № 27, поради което, поискал присъждане на сумата от 7 1000 евро по реда на чл. 417 от ГПК, като подал заявление за издаване на заповед за изпълнение, но срещу издадената заповед за изпълнение ответника подал възражение по реда на чл. 414 от ГПК, което попретило заповедта да влезе в сила, а съда по заповедното производство му указал да предяви иск и представи доказателства за това в едномесечен срок от съобщението. Ето защо, предявява настоящия иск, с който моли да бъде признато за установено, че ответника му дължи сумата в размер на 13 886,39 лв. – левовата равностойност сумата от 7 100 евро. Моли присъждане на деловодни разноски.

Ответникът оспорва иска изцяло по съображения по отговор на исковата молба. Предявява възражение за изтекла погасителна давност. Моли присъждане на деловодни разноски.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства по реда на чл. 12 от ГПК, приема следното от фактическа и правна страна:

По иска с правно основание чл. 415, ал. 1 от ГПК:

Видно от приложените под л.л. №№ 10-25 от заповедното дело документи, ищецът - като наемател е подписал три договора за наем от 21.04.2011 г. с нот. заверка на подписите с предмет отдаване под наем на недвижими имоти от наемодателя МЮСЮЛМАНСКА .. .../. Видно то документа, приложен под л.л. №№ 8-9 от заповедното дело, ищецът е подписал с

наемодателя на същата дата 21.04.2011 г. и споразумение с нот. заверка на подписите, по силата на което е предал на заемодателя авансово, преди да му бъде предадено владението на имотите, заем в размер на 7 100 евро за първия и част от втория месец на срока на договора. Съдът приема, че споразумението е разписка за реалното предаване на сумата по смисъла на чл. 77, ал. 1 от ЗЗД. С т. 3 от споразумението е договорено даденият аванс от 7 100 евро да бъде върнат в двоен размер ако заемодателя не предаде на заемателя владението върху наетите имоти в 30 дни след изтичането на уговорения срок. Съдът приема, че този срок е срокът по договорите – и по трите договора е договорено, че владението се предава не по-късно от 12.09.2011 г. Следователно, 30-дневният срок, след който е станало изискуемо вземането за авансово дадения заем е 12.10.2011 г. Няма данни по делото владението да е било предадено. Следователно, уговореното правопораждащо в полза на ищеца условие се е сбъднало. Видно от документите, приложени под л.л. №№ 27-29 от заповедното дело, с нот. покана, връчена на заемодателя на 10.08.2016 г. , ищецът е развалил договорите на заем и е поканил заемодателя да му върне авансово дадения заем от 7 100 евро, за което няма данни по делото да е извършено. Ищецът твърди, че универсален правоприемник на МЮСЮЛМАНСКА .../ е ответника, за което представя и регистърни съдебни решения, поради което е и поискал присъждане на сумата от 7 1000 евро по реда на чл. 417 от ГПК от ответника, като е подал заявление за издаване на заповед за изпълнение, но срещу издадената заповед за изпълнение ответникът е подал възражение по реда на чл. 414 от ГПК, което попретило заповедта да влезе в сила. Последното е видно от приложеното заповедно дело и безспорно между страните. Предвид изложеното до тук, съдът приема за основателно възражението на ответника за изтекла обща 5-годишна погасителна давност по смисъла на чл. 110 от ЗЗД. Както се посочи, изискуемостта на процесното вземане е станало след изтичането на срока по т. 3 от споразумението от 21.04.2011 г. и сбъдването на уговореното правопораждащо условие, по-конкретно, изискуемостта е настъпила на 12.10.2011 г. , а не с връчването на горепосочената нот. покана на 10.08.2016 г. Съгласно разпоредбата на чл. 114, ал. 1 от ЗЗД давността тече от деня в който вземането е станала изискуемо, в случая от 12.10.2011 г. и 5-годишната давност е изтекла на 12.10.2016 г. Настоящото производство е образувано на 24.08.2018 г. , по смисъла на чл. 422, ал. 1 от ГПК, следователно – погасяване на вземането по давност и преди давността да бъде прекъсната по реда на чл. 116, б. „б“ от ЗЗД.

В заключение, за изчерпателност и яснота следва да се посочи и следното: настоящото производство е обусловено от предмета на проведеното заповедно производство. По последното съдът е издал заповед за изпълнение въз основа на документ – споразумение с нот. заверка на подписите – чл. 417, т. 3 от ГПК. Заповедният съд е съобразил само формата на документа, въз основа на който е издадена заповедта, каквато не е нотариалната процесната покана за разваляне на договорите. Неоснователно е заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 от ГПК, основано на развален договор във форма по чл. 417 от ГПК. В този смисъл са задължителните указания до съдилищата т. 4, б. „а“ от ТР № 4/2103 г. на ОСГТК на ВКС. В този смисъл, още заповедният съд не е взел предвид твърдяното в исковата молба разваляне на договорите, като част от фактическия състав, въз

основа на който е издадена заповедта за изпълнение.

Предвид гореизложеното искът по чл. 415, ал. 1 от ГПК е изцяло неоснователен и следва да се отхвърли.

На ответника следва да се присъдят деловодни разноски в размер на 3 164 лв. , на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК, както следва: 990 лв. адвокатско възнаграждение по първото разглеждане на делото от СРС; 227 лв. ДТ по въззивното производство; 947 лв. адвокатско възнаграждение по въззивното производство; 950 лв. адвокатско възнаграждение по касационното производство. Предвид обстоятелството, че общата сума на разноските по делото се състои от няколко пера, както и като взе предвид обема и правната сложност на делото, то съдът не уважава възражението на ищеца по чл. 78, ал. 5 от ГПК за прекомерност на адвокатското възнаграждение на ответника.

Въз основа на гореизложеното, Софийски районен съд

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ изцяло иска по чл. 415, ал. 1 от ГПК, предявен от ищеца „К.С.Ф.” ЕООД, .. за признаване за установено, че ответника „... № 27 му дължи сумата от 13 886,39 лв. – левовата равностойност сумата от 7 100 евро по т. 3 от споразумение с нот. заверка на подписите от 21.04.2011 г.

ОСЪЖДА ищеца „К.С.Ф.” ЕООД, .. да заплати на ответника „... № 27, на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК, сумата от 3 164 лв. , както следва: 990 лв. адвокатско възнаграждение по първото разглеждане на делото от СРС; 227 лв. ДТ по въззивното производство; 947 лв. адвокатско възнаграждение по въззивното производство; 950 лв. адвокатско възнаграждение по касационното производство.

Решението подлежи на обжалване от страните, пред Софийски градски съд, в двуседмичен срок от връчването му.

РАЙОНЕН СЪДИЯ :

Съдия при Софийски районен съд: _____

